

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dunai Zsuzsanna

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 3 i konklusionen i Domstolens dom i sag C-26/13 forstås således, at den nationale ret også kan afhjælpe den manglende gyldighed af et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når opretholdelsen af aftalen strider mod forbrugers økonomiske interesser?
- 2) Er det i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer tilsvarende privatretlige kontrakter, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger?
 - a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer forskellige dele af låneaftaler optaget i fremmed valuta for at beskytte forbrugerne, men derved fremprovokerer en virkning, der strider imod netop forbrugerbeskyttelsesinteresserne, idet låneaftalen forbliver gyldig efter ændringerne, og idet forbrugerne fortsat må bære de udgifter, der er forbundet med valutarisikoen?
- 3) Hvis der er tale om indhold i aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for?
 - a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for, når udnævnelsen af de dommere, der er medlem af standardiseringsrådet, ikke foregår på en gennemskuelig måde ifølge forud fastsatte regler, når proceduren ved dette råd ikke er offentlig, og når det ikke efterfølgende er muligt at få oplysninger om den anvendte procedure, dvs. de anvendte udtalelser fra sagkyndige og retsvidenskabelig litteratur samt medlemmernes stemmeafgivelse (flertalsudtalelse og mindretalsudtalelse)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 10. marts 2017 — Czakó Orsolya mod ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Sag C-126/17)

(2017/C 221/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Czakó Orsolya

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I forbindelse med fastsættelsen af beløbet for en låneaftale forholder det sig da således, at en formulering som i punkt I/1. og II/1. i den omtvistede låneaftale, der angiver det fastsatte beløb på 64 731 CHF som vejledende, idet det maksimale beløb på 8 280 000 HUF angives som finansieringsbehov, og hvor fastsættelsen af lånebeløbet kædes sammen med en juridisk erklæring fra den part, der indgår aftalen med forbrugeren, og med de oplysninger, der fremgår af denne parts forretningsbøger, er i overensstemmelse med kravet i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ om, at vilkårene skal være affattet klart og forståeligt?
- 2) Såfremt fastsættelsen af beløbet i punkt I/1. og II/1. ikke er affattet klart og forståeligt, således at det er muligt at bedømme, hvorvidt kontraktvilkårene er urimelige — og såfremt deres urimelige karakter fastslås, kan det da konstateres, at hele låneaftalen er ugyldig, idet manglende fastsættelse af aftalens genstand ifølge national ret gør hele aftalen ugyldig?
- 3) Såfremt aftalen kan erklæres gyldig, kan beløbet da fastsættes på den for forbrugeren gunstigste måde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT L 95, s 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. marts 2017 — X-GmbH mod Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Sag C-135/17)

(2017/C 221/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X-GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 57, stk. 1, EF (nu artikel 64, stk. 1, TEUF) fortolkes således, at en medlemsstats restriktion for kapitalbevægelser til eller fra tredjelande i forbindelse med direkte investeringer, der eksisterede pr. 31. december 1993, heller ikke berøres af artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF), når den nationale bestemmelse, der eksisterede på skæringsdatoen, og som begrænsede kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, i det væsentlige kun gjaldt for direkte investeringer, men efter skæringsdatoen blev udvidet, således at den også omfatter porteføljeinvesteringer i udenlandske selskaber, der ligger under tærsklen for kapitalandele på 10%?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 57, stk. 1, EF fortolkes således, at det skal anses for anvendelse af en national bestemmelse til begrænsning af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande i forbindelse med direkte investeringer, der eksisterede pr. 31. december 1993, når en senere bestemmelse, der i det væsentlige svarer til den restriktion, der eksisterede på skæringsdatoen, kommer til anvendelse, men den restriktion, der eksisterede på skæringsdatoen, efter skæringsdatoen blev ændret væsentligt for en kort tid ved en lov, der ganske vist retligt set trådte i kraft, men i praksis aldrig blev anvendt, fordi den blev erstattet af den bestemmelse, der nu finder anvendelse, inden den første gang kunne anvendes på et konkret tilfælde?
- 3) Såfremt et af de første to spørgsmål besvares benægtende, er artikel 56 EF da til hinder for en medlemsstats ordning, hvorefter der i beskatningsgrundlaget for en skattepligtig person, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og som ejer en kapitalandel på mindst 1% i et selskab hjemmehørende i en anden stat (her: Schweiz), medregnes en forholdsmæssig andel af dette selskabs positive indtægter med karakter af investeringskapital svarende til ejerandelen, såfremt disse indtægter er undergivet et lavere beskatningsniveau end i den førstnævnte stat?